

در هر بار تمرین پناه‌گیری، در محل‌های امن پناه‌گیری کنید تا انجام این عمل در زمان وقوع زلزله، نیاز به صرف وقت نداشته باشد.

عکس خبر

ترکیه - سربازان ارتش ترکیه به سمت مرز سوریه حرکت می‌کنند. ترکیه اعلام کرده که برای عملیات علیه کردها در شمال سوریه آماده است.

Getty Images

ساماترای غربی، اندونزی - یک افسر در حال برانداز کردن لاشه یک نهنگ مرده است.

EPA

هنگ کنگ - عکاسانی که در حرکتی اعتراضی با ماسک در کنفرانس خبری پلیس حاضر شدند.

Getty Images

اخبار روز

خاتمه یافتن بالاترین سطح هشدار ارتش عراق

منابع عراقی اعلام کردند، وزارت دفاع وضع «بالاترین سطح هشدار» در ارتش را خاتمه داده و اوضاع را به حالت عادی بازگردانده است. یک منبع مطلع به سومر به نیوز گفت: «وضع بالاترین سطح هشدار امنیتی یا هشدار (ج) در بخش‌های مختلف ارتش خاتمه یافته و این بخش‌ها به وضع عادی بازگشتند.» وی افزود: «این دستور با توجه به ثبات وضع امنیتی در تمام استان‌ها صادر شده است.»

ترامپ: با تحقیقات برای استیضاح همکاری نمی‌کنم

کاخ سفید در نامه‌ای خطاب به رئیس مجلس نمایندگان آمریکا و سه تن از رهبران دموکرات کمیته‌های این مجلس، اظهار کرد که با توجه به این که تحقیقات مربوط به استیضاح دونالد ترامپ را به‌عنوان تلاشی برای «لغو نتایج انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۱۶» می‌داند با این تحقیقات همکاری نخواهد کرد. نامه مذکور به نوعی یک حکم برای متوقف کردن هر گونه همکاری مقام‌های کاخ سفید با دموکرات‌های کنگره محسوب شده و حاکی از راه افتادن نزاعی شدید در طی هفته‌های آینده بر سر استیضاح دونالد ترامپ است. کاخ سفید استدلال کرده که عدم انجام این رأی‌گیری رسمی به نوعی شکستن سنتی است که قبلاً برای فرآیند استیضاح ریچارد نیکسون و بیل کلینتون، روسای جمهوری اسبق آمریکا رعایت شده.

چهره

ادعای دیدار سوزان رایس با محمد خزاعی در نیویورک

نمایندگان ایران در سازمان ملل متحد گاه مجبورند برای پیشبرد دستور کار دیپلماتیک خود دیدارهایی را با برخی از نمایندگان کنگره آمریکا داشته باشند. اخیراً ظریف نیز از برخی دیدارهایش با نمایندگان کنگره سخن گفت و این دیدارها را طبیعی توصیف کرد. اما حالا سوزان رایس، نماینده اسبق آمریکا در سازمان ملل متحد در کتاب خاطرات خود نوشته که با محمد خزاعی، نماینده وقت ایران در سازمان ملل دیدار چهره‌به‌چهره داشته است. رایس در بخشی از کتابش با عنوان «عشق مخمسه آفرین: حکایت‌های من درباره آن چه ارزش جنگیدن داشتند» نخستین دیدار خود با خزاعی را این‌طور شرح می‌دهد: «نخستین ملاقات من با سفیر ایران [در سازمان ملل متحد] از یک روز بعد از ظهر در شهر نیویورک شروع شد. به جای پیدا کردن کنجی ساکت در سازمان ملل که موجب حیرت همه می‌شد یا میزبانی از او در مقر نمایندگی آمریکا که پر از روزنامه‌نگار بود، قرار شد در محل اقامتش با ایشان ملاقات کنم.» سوزان رایس در ادامه نوشت: «به آرامی سمت در رقتیم و زنگ را به صدا درآوردیم که معمول‌ترین کار ممکن بود. دستیار سفیر جواب داد و سفیر، پایین پله‌ها با ما سلام و احوالپرسی کرد.» رایس در ادامه نوشته است، محمد خزاعی سفیر ایران بود؛ یک فرد تحصیلکرده در آمریکا که سابقاً عضو مجلس ایران و نماینده این کشور در بانک جهانی بود و «بابت تالوار»، کارشناس ارشد مسائل خلیج فارس در شورای امنیت ملی آمریکا او را در این ملاقات همراهی کرده است. سوزان رایس در بخش دیگری از کتاب می‌نویسد: «بسیاری از ملاقات‌ها و تماس‌های تلفنی گهگاه من با سفیر ایران، برای رد و بدل کردن پیام‌هایی میان پایتخت‌های دو کشور یا رایزنی درباره مسائل انجام می‌شود.» رایس اضافه می‌کند: «من دنبال آزادی سه کوهنورد آمریکایی بازداشت‌شده در ایران که سرانجام آزاد شدند، بودم؛ ضمن این که می‌خواستیم آنها را برت لوینسون، مأمور اسبق ای‌بی‌آی را که از سال ۲۰۰۷ در ایران ناپدید شده و هنوز هم مفقود است برگردانند.» وی مدعی شده است: «از طرف وزارت دفاع آمریکا پیشنهاد راه‌اندازی یک‌هاتلین نظامی میان نظامیان دو کشور به منظور جلوگیری از درگیری‌های ناخواسته در خلیج [فارس] را مطرح کردم که ایران آن را نپذیرفت. اغلب درباره برنامه هسته‌ای ایران رایزنی می‌کردیم و هشدار می‌دادم که آمریکا متعهد به متوقف کردن این برنامه‌ها با هر ابزار ممکن است.»

آغاز عملیات هوای و زمینی ترکیه در سوریه علیه نیروهای کرد
جنگ بی‌پایان در سوریه

مشکل دموکرات‌ها این بود که جامعه آمریکا بشدت دو شقه شده بود. براساس نظرسنجی‌ها اکثریت مردم نظر مساعدی درباره نیکسون نداشتند، اما او همچنان از حمایت کافی (چیزی بالای ۴۰ درصد) برخوردار بود. از آنجایی که استیضاح رئیس‌جمهوری آمریکا پیش از آن که موضوعی حقوقی باشد، موضوعی سیاسی است، بنابراین نیکسون با همین حمایت مردمی نیز می‌توانست از جایگاهش مطمئن باشد. اما چیزی که کار نیکسون را تمام کرد، اطلاعات تکمیلی و بیشتری بود که درباره واترگیت منتشر شد. اطلاعاتی که حتی حامیان نیکسون و جمهوریخواهان نیز نمی‌توانستند توجیه‌اش کنند. در نهایت معلوم شد نیکسون نه تنها دفاکتو دموکرات‌ها را شنود کرده، بلکه آنها را ضبط هم کرده است.

بعد مشخص شد نیکسون حتی گفت‌وگوهای تلفنی و حضوری در دفتر خودش را نیز ضبط می‌کرده است. کنگره و سنا از کاخ سفید خواستند نوارها را تحویل دهد، اما نیکسون از این کار سر باز زد و همین کار موجب شد حمایت سیاسی از نیکسون برداشته شود. همه می‌گفتند نیکسون تنها به این دلیل نوارها را تحویل نمی‌دهد که می‌داند تحویل دادن شان پایان کار خودش است.

در نهایت دادگاه‌های به تحویل نوارها داد. بعدها مشخص شد که برخی از نوارها پاک شده و نیکسون خود در دستکاری نوارها دست داشته است. به نگاهی دیگر و سناتور تغییر کرد، حامیان جمهوریخواه نیکسون در سنا نیز موضع خود را عوض کردند. برخی از سناتورهای ارشد جمهوریخواه به نیکسون گفتند حتماً استیضاح خواهد شد و بهتر است قبل از این افتضاح خود استعفا کند و این کاری بود که نیکسون انجام داد.

او کراین گیت

به دلایل زیادی ماجرای اوکراین گیت بسیار شبیه به واترگیت است. آمریکا دو شقه شده، دموکرات‌ها به فرهنگ جاری آمریکا پایبند هستند و جمهوریخواهان بشدت به سنت‌ها زنجیر شده‌اند. ترامپ حمایت اقلیت مردم آمریکا را دارد که البته همچنان اقلیت قدرتمندی است. او و حامیانش رسانه‌ها را ریشه اصلی همه اتفاقات اخیر می‌دانند و به آنها حمله می‌کنند و رسانه‌ها نیز بشدت علیه ترامپ موضع می‌گیرند.

به نظر می‌رسد همه این معادله نیاز به یک فاکتور تعیین‌کننده دارد که هنوز مشخص نشده است. باید دید که آیا اوکراین مانند واترگیت فاکتور تعیین‌کننده دارد یا خیر. اتهامات زیادی علیه ترامپ مطرح است، اما باید دید افکار عمومی آمریکا کدام اتهام را به‌عنوان فاکتور اساسی معادله استیضاح می‌پذیرد. اگر این فاکتور مشخص شود، افکار عمومی تغییر خواهد کرد و استیضاح محتمل خواهد بود. اگر افکار عمومی تغییر نکند، عناصر تصمیم‌گیر در هر دو حزب نیز مواضع‌شان تغییر خواهد کرد. فاکتور تعیین‌کننده معادله استیضاح نیکسون، نوارها بود. حال باید دید اوکراین گیت نیز نوار دارد یا خیر.

آرمین منتظری | کاخ سفید دیروز اعلام کرد هیچ همکاری با کمیته‌های کنگره برای طی کردن روند استیضاح رئیس‌جمهوری آمریکا انجام نخواهد داد، بنابراین باید در انتظار چالشی اساسی میان کنگره و کاخ سفید ماند. واقعیت این است که استیضاح دونالد ترامپ و اساساً استیضاح یک رئیس‌جمهوری آمریکا برای همه دنیامهم است.

البته هنوز مشخص نیست سرانجام ترامپ چه خواهد شد. پیش‌بینی سرنوشت او نیز دشوار است، چرا که اساساً مسائل سیاست داخلی در آمریکا پیش‌بینی‌ناپذیر است. شاید تنها از یک طریق بتوان سرانجام ترامپ را در بوته حدس و گمان قرار داد و آن هم مقایسه او با ریچارد نیکسون است. ریچارد نیکسون نیز در آستانه استیضاح قرار گرفت که البته استعفا‌ی او مانع از به‌جا آمدن استیضاح شد.

نیکسون در ماه آگوست سال ۱۹۷۴ استعفا کرد و پنجم آگوست نوارهای شنود منتشر شد. در این نوارها مشخص شد که نیکسون در دفاکتو حزب دموکرات‌شوند کار گذاشته و مذاکرات این دفاکتو را در ساختمان واترگیت شنود و ضبط می‌کرده است. تا زمانی که این نوارها فاش شود، نیکسون از محبوبیت خوبی میان مردم و جمهوریخواهان برخوردار بود.

اوسال ۱۹۷۲ برای بار دوم در انتخابات مقابل جورج مک گاورن که کمپینی ضد جنگ به راه انداخته بود، پیروز شده بود. نیکسون سعی کرد خود را در جایگاه سخنگوی بخش خاموش جامعه قرار دهد؛ بخشی که از لحاظ سیاسی در آمریکا بی‌ارزش بودند. نکته دیگر در مورد نیکسون این است که کمپین انتخاباتی او نه تنها علیه مک گاورن بود، بلکه در عین حال مواضعی بسیار تند علیه رسانه‌ها نیز اتخاذ می‌کرد. نیکسون همواره معتقد بود رسانه‌ها دشمن او هستند و چشمان خود را روی همه اقدامات بارز کشی که انجام می‌دادمی بیندند.

نگاهی به کنفرانس‌های مطبوعاتی نیکسون نشان می‌دهد او تا چه اندازه به رسانه‌هایی اعتماد بود و رویکردی خصمانه علیه آنها داشت.

رسوایی واترگیت در ماه آگوست سال ۱۹۷۲ آغاز شد و دو سال به طول انجامید؛ دو سالی که برای نیکسون چهلم سوزان بود. در آن زمان بحث‌ها درباره استیضاح یا اعلام جرم علیه نیکسون مطرح شد، اما در عمل این کار غیرممکن بود.

نیکسون حمایت خوبی در کنگره و سنا داشت، علاوه بر این او اصرار داشت این افتضاح توسط دشمنان سیاسی‌اش و رسانه‌ها برپا شده است، جالب این بود که به‌رغم پیروزی نیکسون در انتخابات، مجلس سنا و کنگره در کنترل دموکرات‌ها بود. دموکرات‌ها به خوبی می‌دانستند که حتی اگر نیکسون را استیضاح کنند، باز هم دوسوم آرا را برای محکومیت او ندارند.

علاوه بر این سنا نیز تمایل نداشت کنگره آنها را مجبور به رأی‌گیری نهایی درباره نیکسون کند، چرا که در سنا هم دموکرات‌ها دوسوم آرا را در اختیار نداشتند. در آن زمان

عملیات موقتی ترکیه در سوریه؟

جنگ بی‌پایان در سوریه

کشور یا منطقه خودمختار کردها در مرزهای ترکیه ایجاد نشود. اقدام ترکیه چطور به بی‌ثباتی منجر می‌شود؟ حدود ۱۱ هزار اسیر داعشی از جمله ۲ هزار نفر از جنگجویان خارجی به همراه ده‌هزار نفر از همسران و فرزندان‌شان در کمپ‌ها و زندان‌های شمال شرقی سوریه حضور دارند.

اس.دی.اف برای مدیریت این اسیران از جامعه بین‌المللی از جمله آمریکا، بریتانیا و استرالیا درخواست کمک کرده است و این کشورها نه تنها حاضر به بازگرداندن نیروهای داعشی که تبعه همان کشورها هستند، نشدند، بلکه تابعیت آنها را نیز لغو کرده‌اند.

اس.دی.اف بارها هشدار داده که اگر قرار باشد نیروهایش را به شمال سوریه به منظور مقابله با ترکیه بفرستد، نمی‌تواند امنیت این زندان‌ها را تامین کند. بنابراین اگر نیروهای داعشی به این زندان‌ها و کمپ‌ها حمله کنند، می‌توانند همه این اسیران داعشی را آزاد کنند و احتمال قدرت گرفتن مجدد آنها وجود دارد.

گاردین

ژنرال جوزف ووتل، فرمانده عملیات آمریکا در سوریه که اتحاد با کردها را در سال ۲۰۱۵ تشکیل داد، اعلام کرده بود: «بدون نیروهای دموکراتیک سوریه، ترامپ موفق نمی‌شود شکست کامل داعش را اعلام کند.» نیروهای دموکراتیک سوریه در جنگ با داعش ۱۱ هزار نفر تلفات دادند.

ترکیه در مرزهای جنوبی‌اش به دنبال چیست؟

ترکیه در نخستین گام می‌خواهد اس.دی.اف را از مرزهای خود دور کند، تا یک منطقه حائل مرزی به طول ۲۲ کیلومتر را تشکیل دهد که بتواند نیروهای خود را در کنار نیروهای آمریکایی مستقر کند. اما ترامپ اعلام کرد که سربرازنش را از این منطقه خارج خواهد کرد. از سوی دیگر، اردوغان اعلام کرده به دنبال این است که بیش از یک میلیون نفر از مهاجران و پناهجویان سوری را از کشورش خارج و در این «منطقه امن» مستقر کند. او با این کار می‌خواهد هم آنها را از ترکیه بیرون کرده باشد، و هم ترکیب جمعیتی شمال سوریه را که اغلب آنها را کردها تشکیل می‌دهند، برهم بزند، تا

ادامه از صفحه اول | پیش از آن که اس.دی.اف (نیروهای دموکراتیک سوریه) در سال ۲۰۱۵ شکل بگیرند، کردها شبه‌نظامیان خود را ایجاد کرده بودند تا خودشان از شهرها و روستاهایشان در جریان جنگ سوریه دفاع کنند.

اواخر سال ۲۰۱۴، کردها در شهر کوبانی، در تلاش بودند تا نیروهای داعشی که این شهر را محاصره کرده بودند، بشکنند. از آنجایی که ایالات متحده آمریکا نیز به دنبال شریک قابل اعتمادی برای جنگ با داعش می‌گشت، آنها ۵۰۰ میلیون دلار را صرف آموزش و ارایه تجهیزات نظامی به گروه‌های مخالف دولت سوریه کردند. در میان مخالفان، آمریکا به کردها رسید.

با حمایت آمریکا، از جمله ارایه تسلیحات و حملات هوایی، کردها توانستند داعش را عقب برانند و به پیروزی‌هایی در مقابل آنها دست یابند. در میان مسیر آنها شروع به جذب سربرازان غیر کرد کردند و نام گروه خود را به اس.دی.اف که مخفف نیروهای دموکراتیک سوریه است، تغییر دادند و تعدادشان به ۶۰ هزار نفر رسید.

و اینکه